Az ember – Isten teremtésének koronája

A Szentírás azt mondja nekünk, hogy Isten azt tervezte, hogy az angyaloktól különböző lényt teremt, olyan lényt, amely fölöttük áll, és az Ő képét és hasonlatosságát hordozza. Így teremtetett az ember Isten képére és hasonlatosságára. (És monda Isten: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra… Teremté tehát Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt…" 1Mózes 1:26–27; „…eleve el is rendelte, hogy *azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek,* hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között.*"* Róma 8:29)

Az angyalokról a Szentírás azt mondja, hogy Istennek és az embereknek szolgáló lelkek. (Az angyalokról ezt mondja: „Aki angyalait szelekké teszi, és szolgáit tűzlánggá"; Zsidók 1:7; „Az angyalok közül pedig kinek mondotta valaha: Ülj az én jobbomon, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem? Avagy nem mindnyájan szolgáló lelkek-é, kik szolgálatra küldetnek azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget?" Zsidók 1:13–14)

Isten terve az volt, hogy olyan lényeket teremt, akik az Ő tulajdonságait hordozzák, akikkel az örökkévalóságban tökéletes közösségben élhet. Azt is olvassuk a Szentírásban, hogy az embert csak kevéssel tette kisebbé Istennél, és úrrá tette minden alkotása felett. („Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél." Zsoltárok 8:5–7)

Máshol azt olvassuk, hogy az ember kevéssel kisebbé tétetett az angyaloknál, ám a végső cél az, hogy az ember uralkodjék Isten minden alkotása felett. Nem az angyalok fognak uralkodni, hanem az ember, akit Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtett! (Mert nem angyaloknak vetette alá az eljövendő világot. Zsidók 2:5) Milyen csodálatos dolog, milyen nagyszerű tervet készített Isten az általa teremtett ember számára! („Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? Vagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kevés időre az angyaloknál kisebbé tetted őt; dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt, és úrrá tetted őt kezeid munkáin; mindent lábai alá vetettél." Mert azzal, hogy alávetett neki mindent, semmit sem hagyott alá nem vetettet neki. Most azonban még nem látjuk, hogy neki minden alá van vetve. Zsidók 2:6–8)

Az is meg van írva, hogy Isten már e világ létezése előtt elhatározta: gyermekei lesznek, akik az Ő és Fia, Jézus Krisztus természetét hordozzák. (Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Róma 8:29)

Az ember bűnbeesése

Az embert azonban, akit Isten teremtett, megtévesztette a Sátán, így elszakadt Istentől, és elvesztette az Ő hasonlatosságát, képét. (Titeket is megelevenített, kik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt… Efézus 2:1) Az Írás szava megmutatja, hogy Isten már a világ megalapítása előtt számolt a bűnbeesés lehetőségével, és kész megoldása volt az ember

helyreállítására és tökéletessé tételére. (Mint magának kiválasztott minket ő benne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek ő előtte. Efézus 1:4)

Ezért jött el az Ő Fia a mi világunkba, hogy helyreállítsa, ami az Éden kertjében elveszett, hogy tanítson és segítsen újjáépíteni ezt az elveszett képet, hogy végül ismét az Ő hasonlatosságára formálódjunk, és méltónak találtassunk az örök országra. Ezért szól hozzánk az Írás felszólítása: „Igyekezzetek bemenni a szoros kapun; mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni, és nem mehetnek." (Lukács 13:24)

Az Írás azt mondja, hogy aki bűnben él, nem megy be az Ő örök országába. Amilyen jellemmel távozunk ebből az életből, olyannal fogunk megállni a feltámadáskor Isten előtt. (Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek: 1Korinthus 6:9)

Az ember helyreállítása – visszavezetése abba az állapotba, amelyet Isten neki szánt

Az Úr Jézus azért jött el, hogy beteljesítse Isten tervét, és segítsen mindazoknak, akik vissza akarnak állni arra a mércére, amelyre teremtettek. (Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. János 8:12)

Ezért munkálkodik bennünk Igéje és a Szentlélek által, hogy újjáépítse, amit az ember a bűnbeeséskor elvesztett. Amikor beiratkozunk az Ő iskolájába, az Ő képe bennünk való helyreállításának folyamatába, minden szükséges segítséget megad ahhoz, hogy ismét eljussunk Fia nagykorúságára.

Isten elsődleges célja jellemünk formálása mindaddig, míg ismét Krisztuséhoz hasonlóvá nem válik. (Krisztus ti bennetek, a dicsőség ama reménysége. Kolossé 1:27; …míg Krisztus kiábrázolódik bennetek! Galata 4:19)

Akik megértik és elfogadják ezt a tervet, részt vesznek benne, és együtt munkálkodnak Istennel jellemük mennyei minta szerinti megújításán. (Mert *az ő alkotása vagyunk*, teremtetvén Krisztus Jézusban. Efézus 2:10; …Isten munkatársai vagyunk. 1Korinthus 3:9)

Nincs más rendeltetésünk a földön, mint hogy Isten képe helyreálljon bennünk, hogy az örökkévalóságban együtt lakhassunk azokkal, akik hasonlók az Ő Fia ábrázatához, Isten háznépével. (Efézus 2:19)

Így tette lehetővé Isten, hogy az ember lelkileg újjászülessék, Istentől szülessék, növekedjék, hogy ismét hasonlóvá váljon hozzá, és olyan legyen, mint Ő. (Most Isten fiai vagyunk, és még nem lett nyilvánvaló, hogy mik leszünk; de tudjuk, hogy mikor nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá. 1János 3:2)

Ahogyan egy kisgyermek úgy ismerkedik meg az élet új dolgaival, hogy tanul a szüleitől és utánozza őket, ugyanígy lesz azzal is, aki Istentől születik. Ő lesz az Atyánk, és munkálkodik bennünk, hogy belénk vésse szokásait, tulajdonságait. Ahhoz, hogy az Ő jellemét magunkévá tegyük, követnünk és utánoznunk kell Őt, ahogyan a gyermek a szülőjét mindenben.

A Szentírásban azt olvassuk, hogy Isten, aki elkezdi ezt a jó munkát abban az emberben, aki lelke üdvösségét kívánja, el is végzi azt. Az ember nincs magára hagyva ebben a helyreállító munkában. (Meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégzi. Filippi 1:6; „És ímé én te veled vagyok, és megőrizlek téged mindenütt, valahova mégy, és visszahozlak e földre; mert el nem hagylak, míg be nem teljesítem, amit néked mondottam." 1Mózes 28:15; Én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Máté 28:20)

Isten a Szentlélek által munkálkodik bennünk, hogy tökéletessé tegyen, és ezt csak földi életünk során teszi meg. (Ugyanarra az ábrázatra elváltozunk… mint az Úrnak Lelke által. 2Korinthus 3:18; A békességnek Istene… tegyen titeket tökéletesekké minden jó cselekedetben, hogy cselekedjétek az ő akaratát, munkálván tibennetek azt, ami kedves ő előtte. Zsidók 13:20–21; Legyetek azért ti tökéletesek… Máté 5:48)

Az Igéjébe vetett hitnek együtt kell munkálkodnia cselekedeteinkkel, és az iránta való engedelmességben végzett tetteink által formálódik ki bennünk Krisztus képe. (A hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit. Jakab 2:22)

Isten képe

Ha az embert Isten hasonlatosságára teremtették, elengedhetetlen tudnunk, ki Isten, milyen az Ő természete. Csak így tudhatjuk meg valóban, milyen volt az ember a bűnbeesés előtt, és mivé kell ismét lennie.

Meg kell tehát vizsgálnunk, hogyan írja le Istent a Szentírás. Milyennek írja le az országot, amelyben Ő él? Hogyan élnek azok, akik Isten jelenlétében vannak? Ezekre a kérdésekre választ kell kapnunk, hogy megérthessük, hol volt az ember, és hol fog lakni az örökkévalóságban.

Ha az embernek ismét Istenhez hasonlóvá kell lennie, akkor elengedhetetlen megértenünk, mit jelent ez. Senki sem láthatja Isten fizikai valóját, de amit láthatunk, az az Ő jelleme, a lénye. Ahogyan egy embert is a jelleméről, a belső emberéről ismerünk meg, nem a külsejéről, úgy kell Istent is „látnunk": olyannak, amilyen belül.

A legfontosabb pedig az, hogy vágyjunk hasonlóvá lenni hozzá, hogy ismét eljussunk az Ő hasonlatosságára. Ahhoz tehát, hogy megismerjük Istent, az Ő útjaira, az Ő természetére kell figyelnünk, ahogyan a következő igevers is mondja. (*Ismertesd meg velem a te útadat, hogy megismerjelek téged*… 2Mózes 33:13)

Így írja le Őt Jónás, a Biblia egyik alakja: Tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, késedelmes a haragra és nagy kegyelmességű… (Jónás 4:2)

A Szentírás lapjain azt olvassuk, hogy Isten hosszútűrő, irgalmas, kegyelmes, késedelmes a haragra, nagy jóságú, szeretettel teljes, igaz és tiszta, szent… (Az Úr… irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. 2Mózes 34:6; „Kegyelmes és irgalmas az Úr; késedelmes a haragra" Zsoltárok 145:8; Az Isten szeretet. 1János 4:16)

Ha szeretnél növekedni, hogy ismét annak az eredeti tervnek megfelelően élj, amelyet Isten az emberrel elgondolt, vagyis hogy az Ő képéhez hasonló légy, kérünk, olvasd el az oldalon található többi írást is.

Sursa: *Az ember – Isten teremtésének koronája* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/az-ember-isten-teremtesenek-koronaja